

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 2011-2012

22 NOVEMBRE 2011

Proposition de loi modifiant l'arrêté ministériel du 7 mai 1999 relatif à la carte de stationnement pour personnes handicapées

(Déposée par Mmes Cécile Thibaut et Mieke Vogels)

DÉVELOPPEMENTS

L'invalidité des personnes handicapées n'est actuellement reconnue que si elle est permanente, même si les critères exigés quant à la perte d'autonomie peuvent aussi être présents chez des personnes présentant un handicap temporaire.

Cette règle de calcul ne répond pas aux besoins de la personne dont la mobilité se trouve réduite de manière temporaire. De nombreux malades sont dès lors oubliés et injustement lésés par le système d'attribution actuel de la carte de stationnement pour personnes handicapées.

Un nombre important de patients souffre, durant une période plus ou moins longue, d'invalidité qui, sans être permanente, est tout à fait réelle et importante. Qu'il s'agisse d'AVC (1) ou d'autres maladies neurologiques, de maladies ostéoarticulaires inflammatoires, dégénératives ou traumatiques, ou encore de maladies débilitantes, toutes ces maladies justifient largement l'accès aux avantages prévus par la réglementation sur les cartes de stationnement pour handicapés, du fait de leurs conséquences fonctionnelles parfois très sévères. Mais, actuellement, cette réglementation, en n'octroyant lesdites cartes que pour les handicaps «permanents» provoque une discrimination déraisonnable. En effet, une des particularités de ces patients est l'impermanence de leur invalidité. Lorsqu'une rémission intervient, ou lorsqu'une rééducation a été couronnée de succès, leur mobilité

(1) AVC : accident vasculaire cérébral.

BELGISCHE SENAAT

ZITTING 2011-2012

22 NOVEMBER 2011

Wetsvoorstel tot wijziging van het ministerieel besluit van 7 mei 1999 betreffende de parkeerkaart voor mensen met een handicap

(Ingediend door de dames Cécile Thibaut en Mieke Vogels)

TOELICHTING

Momenteel wordt invaliditeit pas erkend als ze blijvend is, hoewel ook mensen met een tijdelijke handicap kunnen voldoen aan de criteria inzake autonomieverlies.

Die berekeningswijze komt niet tegemoet aan de noden van wie tijdelijk minder mobiel is. Daardoor blijven heel wat zieken in de kou staan en worden zij ontrecht het slachtoffer van de huidige methode voor de toekenning van een gehandicaptenparkeerkaart.

Invaliditeit gedurende een min of meer lange periode treft een aanzienlijk aantal patiënten. Die invaliditeit mag dan al niet blijvend zijn, dat maakt haar zeker niet minder reëel en ingrijpend. Heel wat zieken zijn ernstig genoeg om de patiënten recht te geven op het bij de regelgeving geboden voordeel van een gehandicaptenparkeerkaart, omdat ze soms gevaar gaan met zeer zware functionele stoornissen. Denken we maar aan een CVA (1) of aan andere neurologische zieken, aan bot- en gewrichtsdegeneratie of -letsels, of aan slepende zieken. Momenteel wordt een gehandicaptenparkeerkaart slechts toegekend aan patiënten met een blijvende invaliditeit, waardoor een onredelijke discriminatie ontstaat. Een van de specifieke kenmerken van mensen die aan voormelde zieken lijden, is namelijk dat hun invaliditeit net niet blijvend is. Wanneer ze van hun ziekte

(1) CVA : cerebrovasculair accident.

retrouve une certaine forme de normalité. Ces malades voient alterner des périodes d'handicap temporaire, à un rythme différent dans chaque cas particulier, et pas toujours prévisible.

Ces pathologies nécessitent un suivi et des soins médicaux fréquents, qui impliquent de nombreux déplacements. Les personnes souffrant de ces pathologies ne bénéficient généralement pas non plus d'aide à la vie courante et doivent assumer elles-mêmes les diverses obligations de la vie quotidienne, telles que les courses, les déplacements des enfants pour les sports ou les autres activités. L'utilisation des transports en commun n'est malheureusement pas toujours possible. Des distances parfois importantes doivent être parcourues à pied, pour aller de leur place de parking à l'endroit où ils doivent se rendre. Il suffit de penser à l'étendue des parkings devant les hôpitaux, les centres commerciaux ainsi qu'à la difficulté de se parquer dans les centres-ville.

Il faut dès lors ajouter, à la maladie, à la douleur et aux frais médicaux très importants, la difficulté d'accéder aux lieux obligés pour les soins, et encore la gestion de la vie quotidienne, et la quasi-impossibilité de se rendre au cinéma, au théâtre, ou à une terrasse dans un centre ville. Nous savons à quel point ces personnes, souffrant de douleurs chroniques, souffrent également d'isolement et de troubles dépressifs. La perte de mobilité, doublée des difficultés de parking qui peuvent nous sembler dérisoires, leur paraît, à eux, souvent insurmontable.

Une réévaluation régulière, à un rythme défini, de l'invalidité liée à une reconduction de la délivrance de la carte de stationnement pour personnes handicapées sera mise en place, lorsque l'invalidité n'est pas permanente.

En supprimant la nécessité de la permanence de l'invalidité, les critères d'attribution de la carte de stationnement pour personnes handicapées permettront de rencontrer les attentes d'un nombre plus élevé de malades souffrant, à un ou plusieurs moments de leur vie, d'une invalidité nécessitant une aide à la mobilité.

Cécile THIBAUT.
Mieke VOGELS.

*
* *

genezen of wanneer hun revalidatie succesvol is, worden zij weer min of meer normaal mobiel. Valide en tijdelijk invalide periodes wisselen elkaar af, in een tempo dat van patiënt tot patiënt verschilt en dat bovendien niet altijd te voorspellen is.

Die pathologieën vergen een frequente *follow-up* en geneeskundige zorg, met heel wat heen-en-weergereis tot gevolg. De patiënten krijgen doorgaans geen hulp in het dagelijks leven en moeten dus vaak zelf verschillende dagelijkse verplichtingen nakomen: boodschappen doen, de kinderen naar sport- of andere activiteiten rijden enzovoort. Daartoe kunnen ze jammer genoeg niets steeds een beroep doen op het openbaar vervoer. Soms moeten zij lange afstanden te voet afleggen tussen hun parkeerplaats en hun eindbestemming. De uitgestrektheid van de parkeerterreinen van ziekenhuizen en winkelcentra, alsook de moeilijkheden om in de stadscentra een parkeerplaats te vinden, zeggen in dat opzicht al genoeg.

Bovenop de ziekte, de pijn en de bijzonder zware medische kosten komen nog de moeilijkheden in verband met de toegankelijkheid van de plaatsen waar zij absoluut heen moeten om te worden verzorgd, voorts die in verband met de organisatie van het dagelijkse leven, en het feit dat een bezoek aan de bioscoop, het theater of een terrasje in het centrum van de stad schier onmogelijk is geworden. Het is bekend hoezeer personen die chronisch pijn lijden, ook worstelen met gevoelens van isolement en depressie. Het verlies aan mobiliteit, gepaard gaande met parkeermoeilijkheden die óns onbeduidend lijken, komt hen vaak onoverkomelijk voor.

Het moet mogelijk worden, na een nieuwe evaluatie van de invaliditeit, op gezette tijden, de uitreiking van de parkeerkaart te verlengen voor personen met een tijdelijke handicap.

Door de vereiste af te schaffen dat de invaliditeit van blijvende aard moet zijn, zullen de criteria voor de toekenning van een parkeerkaart voor personen met een handicap het mogelijk maken te beantwoorden aan de verwachtingen van een groter aantal zieken die op een of ander moment in hun leven te lijden hebben onder invaliditeit die mobiliteitsbevorderende hulp noodzakelijk maakt.

*
* *

PROPOSITION DE LOI**Article 1er**

La présente loi règle une matière visée à l'article 78 de la Constitution.

Art. 2

À l'article 1er de l'arrêté ministériel du 7 mai 1999 relatif à la carte de stationnement pour personnes handicapées, remplacé par l'arrêté ministériel du 3 mars 2003 et modifié par l'arrêté ministériel du 26 septembre 2005, sont apportées les modifications suivantes :

- au 1°, aux points *a), b)* et *d)*, le mot « permanente » est, chaque fois, abrogé;
- cet article est complété par le point 3° suivant, rédigé comme suit :

«3° Dans les cas où l'handicap est temporaire, seul celui d'une durée d'un mois au moins pourra justifier la délivrance de la carte de stationnement. Le médecin signataire du certificat sera invité à en préciser la durée, en la justifiant. Dans ces cas d'handicap temporaire, un renouvellement devra être fait, le cas échéant, tous les deux ans.»

Art. 3

Le ministre compétent est habilité à modifier les dispositions de l'arrêté ministériel du 7 mai 1999 relatif à la carte de stationnement pour personnes handicapées visées par la présente loi.

21 novembre 2011.

Cécile THIBAUT.
Mieke VOGELS.

WETSVOORSTEL**Artikel 1**

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 78 van de Grondwet.

Art. 2

In artikel 1 van het ministerieel besluit van 7 mei 1999 betreffende de parkeerkaart voor mensen met een handicap, vervangen bij het ministerieel besluit van 3 maart 2003 en gewijzigd bij het ministerieel besluit van 26 september 2005, worden de volgende wijzigingen aangebracht :

- in punt 1°, in *a)*, en *b)*, wordt het woord «blijvende» telkens weggelaten;
- dit artikel wordt aangevuld met een punt 3°, luidende :

«3° Alleen indien de handicap tijdelijk is en ten minste één maand aanhoudt, is de uitreiking van de parkeerkaart gewettigd. De arts die het attest ondertekent, moet de duur ervan preciseren en verantwoorden. Bij dergelijke tijdelijke handicaps moet de kaart zo nodig om de twee jaar worden hernieuwd.»

Art. 3

De bevoegde minister wordt gemachtigd de bepalingen van het bij deze wet bedoelde ministerieel besluit van 7 mei 1999 te wijzigen.

21 november 2011.